

на Вида долу в боаза,
там си Иванчо намери
дванайсет мина дружина
с Хаджи Димитър тринайсет,
че са Иванчо записа
с дружина да ходи.

Накратко ще проследя логиката в развитието на сюжета и ще се опитам да определя акцентите в него.

Първото, което впечатлява, и с което започва песента, е загубването на героя, т.е. с това, което вече е определено като важно събитие. Второто е конкретизирането на пространството, където се е случило то и което е също важно не само заради обозначаването на реалното пространство на битуване на героя в съответствие с историческия факт. В този смисъл е необходимо да се подчертае, че топосите Плаково и Тичанските лонгози маркират север /отвъд, горе/ от главното било на Стара планина. Освен това акцентът пада и върху съдържанието му - балканите и гъстите гори.

Следващият много важен момент е посочването на причината за загубването-гълтнала го е мряна риба и веднага след това „намирането“ му- рибата го „блъвва“. Актът на „блъвването“ е конкретизиран в пространството чрез топоса „Вида долу в боаза“. Това е връх в реалното пространство на Котленска планина, намиращ се точно над Котленския проход, на юг от град Котел, което означава и на юг от главното било на Стара планина, т.е. „отсам“. Освен това на този връх има „кале“ /крепост/, чийто функции вероятно са били охранителни спрямо прохода.⁴⁸ И последното действие, което е вероятно и крайната цел на цялата поредица от действия, е „записването“ на Иванчо Нончев в хайдушката дружина на Хаджи Димитър, която също се намира на този връх, т.е. става хайдутин. Всички действия- загубването заради поглъщане от мряна риба, престой в стомаха ѝ и „блъвването“ на точно определено място-вероятно хайдушко сборище, дават основание да се предполага наличието на специфична семантика, кореспондираща с по-стари митологични представи.